

2013-02-15 Förslag:

UTSÄTTNING AV FÅGEL INFÖR JAKTPROV OCH TRÄNING MED STÅENDE VORSTEHUNDAR.

Inledning

Jaktprov med stående vorstehund på fält idag är i det närmaste omöjligt att kunna genomföras om man skall efterkomma den *Jaktetiska policy* som fastställts av Svenska Jägareförbundet, Svenska Kennelklubben, Sveriges Yrkesjägarförening, Sveriges Jordägareförbund samt Lantbrukarnas Riksförbund.

Detta innebär att tidsrammen för fasan ska vara minst 60 dagar samt för raphöns och änder minst 30 dagar. Vid träning gäller dock 30 dagar även för fasan.

Berörda lokalavdelningar inom SVK är *Södra, Västsvenska, Småland/Östergötland, Mellansvenska och Östra*. Idag finns det ingen berörd lokalavdelning inom SVK som kan följa denna policy eftersom jaktprovsverksamheten kräver att markerna är besatta med det antal fasaner eller raphöns som gör jaktproven bedömbara. Man kan exempelvis lätt konstatera att utsatta fasaner efter två månader med stor säkerhet är kraftigt påverkade av olika störningar att de antingen har lämnat området eller blivit tagna av rovvilt vilket gör att numerären på fasaner oftast har minskat betänkligt. Konsekvensen av att följa policyn är den, att antalet hundar som får möjlighet att komma inför fågel begränsas kraftigt eller helt. Följden blir den att provverksamheten blir lidande eftersom endast ett fåtal hundar kan provas på fält varje år. Det är ju lätt att förstå vilka konsekvenser detta får. Därför måste det till realistiska krav för utsättning av fågel utan att rucka på djurskyddsaspekter och etiska krav.

Utsättning av fältfågel

Utsättning ska ske i lämplig miljö som ställer mycket stora krav på biotopen. I fasan- och raphönsbiotoper bör det ingå en stor del *odlingsmark*. Andra önskvärda väsentliga biotopinslag är öppna ängs- och hagmarker, snåriga gärdesbackar och för fasanens del gärna sumpiga sjö- och åstränder med tät bladvass.

Utsättningsfåglar ska vara i god kondition, väl fjädrade samt ha ett naturligt födosöks- och flyktbeteende vid jaktprovstillfället. Antalet utsatta fåglar skall anpassas till biotopens kvalitet och storlek. Utsättnings/foderplatser sak anpassas så att de väl smälter in i naturen.

Raphöns

Utsättning av raphöns sker bäst genom mindre utsättningsburar där en kull på minst 15 höns placeras. Storlek på bur bör vara ca 150cm x 75 cm och ca 70 cm hög med täkt tak och vindskydd. Hönsen bör ha uppnått en ålder av minst tio veckor. Efter någon dag börjar man släppa ut några höns för att efter ca en veckas tid så är alla höns utsläppta. Det är viktigt att det finns mat och vatten både i och utanför buren. Utsättningsburen bör vara placerad vid åkermark, gärna vetestubb. De utsatta hönsen brukar hålla sig intill buren och det är viktigt att buren är placerad intill en skyddande dikesren eller liknande där de snabbt kan få skydd vid hotande fara. En öppet placerad bur ute på ett fält ger sämre resultat där hönsen blir mer utsatta för rovvilt och därmed flyttar. En fördel är att låta buren finnas kvar på utsättningsplatsen, upphöjd i en ända, vilket gör att hönsen kan erhålla mer skydd och hålla dem kvar bättre på utsättningsplatsen.

Under förutsättning att hönsens kvalitet beträffande flygträning, allmänkondition är bra och väl fjädrade så kan man efter ytterligare en vecka på ett försvarligt sätt kunna hålla jakt/jaktprov på dessa fåglar. De kommer då att uppträda som en naturlig vild flock. De lättar vid flog alla samtidigt och flyger tätt, lågt tillsammans. För raphöns är det god marginal med minst **fjorton dagar** efter kullens placering i utsättningsbur till dess jakt/jaktprov kan hållas. Fågeln är då **minst tolv veckor**. Utsättning på detta sätt anses uppfylla förekommande djurskyddsaspekter och etiska krav.

Fasan

Det finns olika sätt att sätta ut fasan. Ett vanligt sätt, som också brukar fungera bra, är att man inhägnar en remiss med ett lite högre stängsel och gärna förstärkt med el till en yta av minst ett par tusen kvadratmeter, gärna större. Remissen bör delvis bestå av hög tät markvegetation och tätt bevuxen trädväxtlighet. Fasaner är mer känsliga för störningar än raphöns så det är viktigt om man om möjligt kan stänga ute rävar och andra rovdjur. Tät trädvegetation hjälper delvis mot hök och vråkar m m. Fasanen lämnar ganska omgående utsättningsplats vid högt störningstryck.

Storleken på inhägnaden avgör vilket antal fasaner som skall sättas ut.

Bäst resultat blir det om fasanerna sätts ut vid **5-6 veckors** ålder i remissen. De skall ha skydd/tak och ordentliga foderplatser med både foder och vatten. Som regel till en början, lämnar det inte remissen, utan först efter någon

vecka flyger de utanför remissen. Fasanerna kräver vid denna tid en hel del passning. De bör försiktigt efter hand skrämmas tillbaka så att de inte söker sig ifrån området. Efter ett tag så brukar detta fungera bra. Sätter man ut fasaner som är äldre är risken klart större att de vill lämna utsättningsområdet snabbare. Innan man har jakt/jaktprov på fasan ifrån utsättning skall fågeln vara minst **12 veckor** och ha varit ute i frihet minst **fjorton dagar**. Man bör ej heller idka jakt/jaktprov oftare än max **en gång per vecka på samma mark**. Utsättning på detta sätt anses uppfylla förekommande djurskyddsaspekter och etiska krav.

Apportör

Vid jaktprov med stående vorstehundar finns inget behov av särskild apportör eftersom dessa hundar med största säkerhet besitter de egenskaper som krävs för apportering av påskjutet vilt.

Kontrollverksamhet

Kontrollverksamheten bör skötas av den lokala hundklubb, vilken anordnar jaktprov. Ärende som drivs vidare för eventuell disciplinär påföljd överlämnas till SKK:s Jakthundskommitté. I annat fall, där det kan bli fråga om förseelse eller brott mot djurskyddslag eller annan författning, skall även anmälan gå till berörd myndighet.

Övrigt

Jakt/jaktprov ska bedrivas med iakttagande av god jaktetik och ett allmänt jägarmässigt uppträdande. Jakt/jaktprov ska även bedrivas på ett sådant sätt att hänsyn tas till allmänheten. Jakt/jaktprov ska inte bedrivas oftare än att viltet finner trivsel och återvänder i markerna. Viltstammarna ska beskattas med hänsyn till förekomst. Skjutet vilt ska behandlas med vördnad och respekt

Slut på förslag

SKK med flera: Jaktetiska policy för utsättning..... Kommentarer ”K”

Stående och stötande fågelhundars främsta uppgift som jakthundar är att finna och resa vilt och i samband därmed ge jägaren möjlighet till skott, likväl som apportörens uppgift är att finna skadad eller död fågel. Jaktprov med fågelhundar ska genomföras på sådant sätt att provet ger de fågelsituationer som förekommer vid jakt. Därför bör varje provarrangör eftersträva att i möjligaste mån genomföra prov på naturligt förekommande vilt.

Under senare år har problem med bristande vilttillgång uppstått i vissa av de marker som disponeras för prov. För att underlätta för hundarna att få viltkontakt tillämpar därför många arrangörer utsättning av fasaner och/eller raphöhns, änder före proven. Utsättning av fågel måste alltid göras på ett sätt som är oantastbart ur djurskyddssynpunkt. Det är också av största vikt att utsatt fågel uppträder så likt naturligt förekommande vilt som möjligt. Det finns annars risk att felaktiga egenskaper hos hundarna prövas och premieras.

Kommentar: Helt rätt

Detta innebär att vilt **ska** sättas ut enligt de tidsramar som anges i de riktlinjer som anges i den gemensamma **Jaktetiska policy** som fastställts av Svenska Jägareförbundet, Svenska Kennelklubben, Sveriges Yrkesjägarförening, Sveriges Jordägareförbund samt Lantbrukarnas Riksförbund. Detta innebär att tidsrammen för fasan **ska** vara **minst 60 dagar** samt för raphöhns och änder **minst 30 dagar**. **Vid träning gäller dock 30 dagar även för fasan.**

Kommentar: Se förslag

Målsättningen med dessa riktlinjer är att ange minimikrav avseende utsättning av fågel. Utsättningen ska uppfylla förekommande djurskyddsaspekter och etiska krav. Proven ska hålla hög kvalitet. Verksamheten ska bedrivas på sådant sätt att den kan accepteras av berörda myndigheter samt jaktvårds- och djurskyddsorganisationer.

Kommentar: Helt rätt. Detta uppfylls i lagt förslag ovan.

Allmänt

Arrangörerna ska sträva efter att förlägga proven till mark där vilttillgången medger att hundarna prövas, på i marken naturligt förekommande vilt. Detta är från såväl provmässiga som jägarmässiga synpunkter att föredra, framför prov där en stor del av

viltet är utsatt. Prov som grundas enbart på vilt som satts ut under innevarande säsong bör inte förekomma.
Kommentar: *Det finns idag egentligen endast ett fåtal platser i södra Sverige där vilttillgången är helt naturlig, där det inte förekommer någon utsättning. Dessa marker är ej heller som regel upplåtna för jaktprov med stående hund. I övrigt så är det ett måste med utsättning för att kunna hålla jaktprov eller jakt.*

I de fall där det är svårt att finna marker med god vilttillgång, ska en anpassning göras av antalet startande hundar, per prov. Det bör emellertid betraktas som naturligt att man inte alltid kan påräkna viltkontakt för varje deltagande hund. Detta beroende på såväl hundarnas olika förmåga att finna vilt som variationer i förekomsten av vilt. Rent generellt gäller att det för prov med stötande hundar krävs större vilttäthet än vid prov med stående hundar.

Kommentar: *Om vilttillgången på jakt/provmarken inte är tillräcklig så kommer ett varierande antal hundar inte att kunna provas/värderas. Detta kommer i längden att medföra att antal jaktprov snart kommer att minska och klubbarna kommer då att få svårt att kunna driva sin verksamhet. Resultatet blir att ett alltför stort antal hundar skulle ej kunna premieras och då ej heller kunna utvärderas som jakthundar/avelshundar. Sista meningen "Rent generellt....stötande hundar.." Var finns den naturliga biotop där fasan/vilttätheten är större så att man på ett "naturligt" sätt lättare kan jaga/prova med stötande hundar? De endra tänkbara platser är vid de stora godsens som har stora utsättningar med kanske tusentals fasaner. Detta kan väl inte anses vara en plats för "naturligt förekommande vilt"!?*

Utsättning av fågel

Utsättning av fågel för provverksamhet **bör** endast göras för att förstärka en inom området redan förekommande viltstam. Utsättningen ska ske på ett helt korrekt sätt och ingå som ett led i det normala viltvårdsarbetet.

Etablering av fasan och/eller raphphöna inom områden där dessa viltarter inte förekommer kräver mycket omfattande arbetsinsatser. Bland annat kan nämnas biotopförbättrande arbeten, anläggning av remisser, byggande av utsättningsvoljärer, eventuella övervintringsvoljärer, vinterutfodring, predator kontroll. I första hand måste emellertid de klimatiska förutsättningarna finnas för viltets långsiktiga överlevnad.

Inom stora delar av landet är detta inte fallet. Vidare gäller mycket stora krav på biotopen. I fasan- och raphphönsbiotoper måste ingå en stor del **odlingsmark**. Andra väsentliga biotopinslag är öppna ängs- och hagmarker, snåriga gärdesbackar och för fasanens del sumpiga sjö- och åstränder med tät bladvass. Biotoper, som till större delen omfattar höglänt mark, kalfjäll, myr- och mossmark samt rent skogslandskap - oavsett eventuella kalhyggen - **är helt förkastliga**.

Kommentar: *Vid utsättning av fågel så är det inte alls ovanligt att fåglarna ganska omgående lämnar terrängen och försvinner trots att biotopen är som ovan och att man följer gängse utsättningsrutiner. Det är inte så enkelt att etablera fågel i markerna. Sista meningen "Biotoper, som till....." Kan man inte generellt förkasta. Det finns idag, åtminstone i västra Sverige etableringar med fasan i ren skogsmark och med kalhyggen.*

Oavsett när och i vilken avsikt utsättning av fågel sker skall fåglarna ha förutsättningar att överleva. **Fåglarna får inte i något sammanhang betraktas som förbrukningsmateriel.** Den fågel som sätts ut ska vara väl uppfödd och i utmärkt kondition. Fåglar får inte vara yngre än **tolv** veckor **vid prov-, träningstillfället**. Fjäderdräkten ska vara fullt utvecklad. Fågeln ska ha god flygförmåga, själv kunna finna föda, bala och även i övrigt ha en vild fågels beteende.

Kommentar; *Helt rätt, se förslag*

Utsättning **ska** ske enligt den jaktetiska policy som fastställts av Svenska Jägareförbundet, Svenska Kennelklubben, Sveriges Yrkesjägarforening, Sveriges Jordägareförbund samt Lantbrukarnas Riksförbund. Detta innebär att tidsrammen för fasan **ska** vara minst **60 dagar**, samt för änder och raphphöns minst **30 dagar**. **Vid träning gäller dock 30 dagar även för fasan.**

Kommentar: *Om man inte får jaga/prova på fasan förrän efter 60 dagar. Hur kan man då få träna på fasan efter 30 dagar?! Logiken!?*

Transportlådor, tomma utsättningsburar eller burar med lockfåglar får inte finnas i marken vid provtillfället. Detta gäller inte permanenta utsättningsvoljärer och motsvarande anläggningar.

Kommentar: *Se förslag ovan!*